

Crisis & Faith

Perakim 29 & 30

David vs. Amalek: “The Enemies of Hashem”

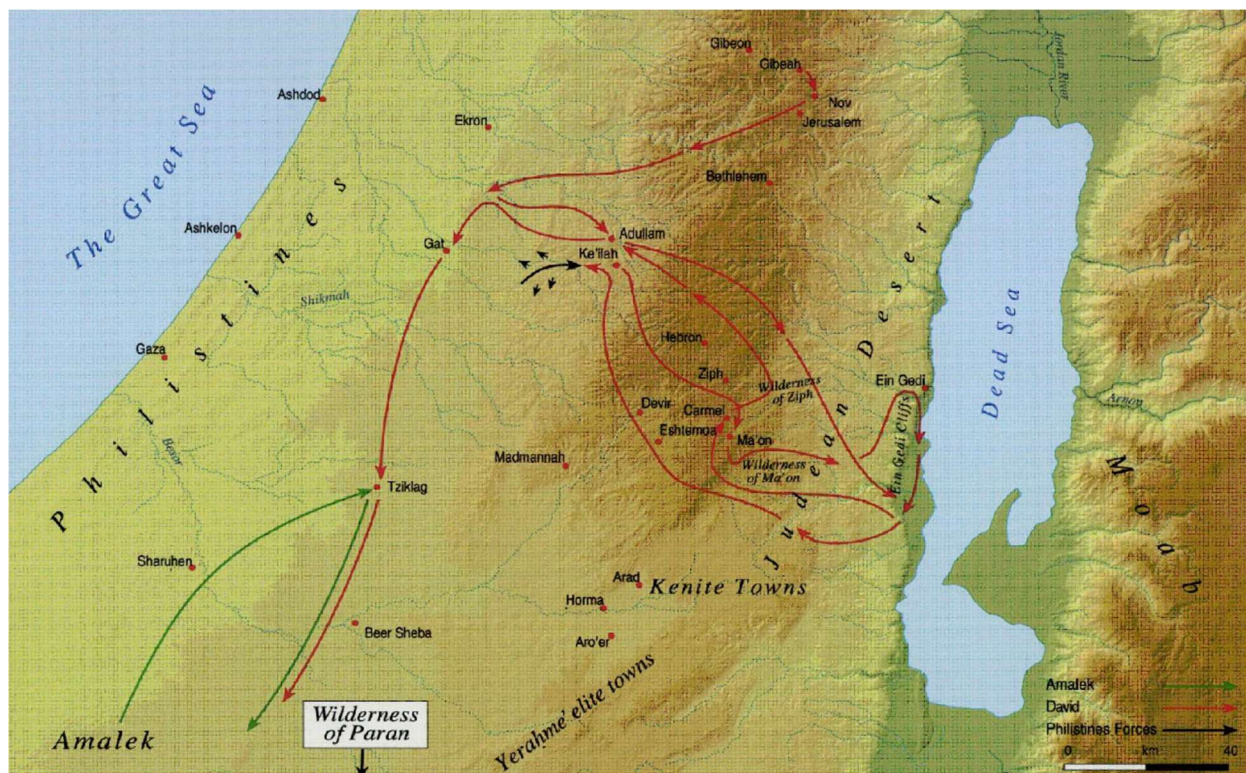
<p>א וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת-כָּל-מַחְנֵיהֶם, אֶפְקָה; וַיִּשְׂרְאֵל חַנְיָם, בְּעֵיִן אֲשֶׁר בֵּינְרְעָאֵל.</p>	<p>1 Now the Philistines gathered together all their hosts to Aphek; and the Israelites pitched by the fountain which is in Jezreel.</p>
<p>ב וְסַרְנֵי פְּלִשְׁתִּים עֹבְרִים, לְמֵאוֹת וְלָאֲלָפִים; וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו, עֹבְרִים בְּאַחֲרֵיהֶם--עִם-אָכִישׁ.</p>	<p>2 And the lords of the Philistines passed on by hundreds, and by thousands; and David and his men passed on in the rearward with Achish.</p>
<p>ג וַיֹּאמְרוּ שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים, מַה הָעֹבְרִים הָאֵלֶּה; וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אֶל-שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים, הֲלוֹא-זֶה דָּוִד עֶבֶד שְׂאוֹל מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיָה אִתִּי זֶה יָמִים אוֹ-זֶה שָׁנִים, וְלֹא-מָצָאתִי בּוֹ מְאוּמָה, מִיּוֹם נָפְלוּ עַד-הַיּוֹם הַזֶּה. {פ}</p>	<p>3 Then said the princes of the Philistines: 'What do these Hebrews here?' And Achish said unto the princes of the Philistines: 'Is not this David, the servant of Saul the king of Israel, who hath been with me these days or these years, and I have found no fault in him since he fell away unto me unto this day?' {P}</p>
<p>ד וַיִּקְצְפוּ עָלָיו שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים, וַיֹּאמְרוּ לוֹ שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים הֲשִׁב אֶת-הָאִישׁ וְיָשָׁב אֶל-מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר הִפְקַדְתּוֹ שָׁם, וְלֹא-יֵרֵד עִמָּנוּ בַּמִּלְחָמָה, וְלֹא-יִהְיֶה-לָּנוּ לְשֹׂטֵן בַּמִּלְחָמָה; וּבַמָּוָה, יִתְרַצֶּה זֶה אֶל-אֲדֹנָיו--הֲלוֹא, בְּרָאשֵׁי הָאֲנָשִׁים הָהֵם.</p>	<p>4 But the princes of the Philistines were wroth with him; and the princes of the Philistines said unto him: 'Make the man return, that he may go back to his place where thou hast appointed him, and let him not go down with us to battle, lest in the battle he become an adversary to us; for wherewith should this fellow reconcile himself unto his lord? should it not be with the heads of these men?</p>
<p>ה הֲלוֹא-זֶה דָּוִד, אֲשֶׁר יַעֲנוּ-לוֹ בְּמַחֲלוֹת לֵאמֹר: הֲכָה שְׂאוֹל בְּאֲלָפָיו, וְדָוִד בְּרֶבֶבְתּוֹ. {ס}</p>	<p>5 Is not this David, of whom they sang one to another in dances, saying: Saul hath slain his thousands, and David his ten thousands?' {S}</p>
<p>ו וַיִּקְרָא אָכִישׁ אֶל-דָּוִד, וַיֹּאמֶר אֵלָיו חַי-יְיָ קוֹק כִּי-יָשָׁר אַתָּה וְטוֹב בְּעֵינַי צֵאתָ וּבָאתָ אִתִּי בַּמַּחְנֶה--כִּי לֹא-מָצָאתִי בְךָ רָעָה, מִיּוֹם בָּאתָ אֵלַי עַד-הַיּוֹם הַזֶּה; וּבְעֵינַי הִסְרָנִים, לֹא-טוֹב אַתָּה.</p>	<p>6 Then Achish called David, and said unto him: 'As the LORD liveth, thou hast been upright, and thy going out and thy coming in with me in the host is good in my sight; for I have not found evil in thee since the day of thy coming unto me unto this day; nevertheless the lords favour thee not.</p>
<p>ז וַעֲתָה שׁוּב, וְלֵךְ בְּשָׁלוֹם; וְלֹא-תַעֲשֶׂה רָע, בְּעֵינַי סַרְנֵי פְּלִשְׁתִּים. {ס}</p>	<p>7 Wherefore now return, and go in peace, that thou displease not the lords of the Philistines.' {S}</p>
<p>ח וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אָכִישׁ, כִּי מַה עָשִׂיתִי וּמַה-מָצָאתָ בְּעַבְדְּךָ, מִיּוֹם אֲשֶׁר הָיִיתִי לְפָנֶיךָ, עַד הַיּוֹם הַזֶּה: כִּי לֹא אָבוֹא וְנִלְחַמְתִּי, בְּאֵיבֵי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ.</p>	<p>8 And David said unto Achish: 'But what have I done? and what hast thou found in thy servant so long as I have been before thee unto this day, that I may not go and fight against the enemies of my lord the king?'</p>
<p>ט וַיַּעַן אָכִישׁ, וַיֹּאמֶר אֶל-דָּוִד, וַדַּעְתִּי, כִּי טוֹב אַתָּה בְּעֵינַי כְּמַלְאָךְ אֱלֹהִים; אֲךָ שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים אָמְרוּ, לֹא-יַעֲלֶה עִמָּנוּ בַּמִּלְחָמָה.</p>	<p>9 And Achish answered and said to David: 'I know that thou art good in my sight, as an angel of God; notwithstanding the princes of the Philistines have said: He shall not go up with us to the battle.</p>

י ועתה השכם בבקר, ועבדי אדניך 10 Wherefore now rise up early in the morning with the
 אשר-באו אתך; והשכמתם בבקר, ואור לכם ולכו. servants of thy lord that are come with thee; and as soon as
 ye are up early in the morning, and have light, depart.'

יא וישכם דוד הוא ואנשיו, ללכת 11 So David rose up early, he and his men, to depart in the
 בבקר, לשוב, אל-ארץ פלשתים; ופלשתים, עלו יזרעאל. {ס} morning, to return into the land of the Philistines. And the
 Philistines went up to Jezreel. {S}

1. Shmuel Aleph 14:21

כא והעברים, היו לפלשתים כאתמול 21 Now the Hebrews that were with the Philistines as
 שלשום, אשר עלו עמם במחנה, סביב; וגם-המה, להיות עם-ישראל, אשר עם- שאלו, ויונתו. Israelites that were with Saul and Jonathan.

א ויהי בבא דוד ואנשיו, צקלג--ביום 1 And it came to pass, when David and his men were come
 השלישי; ועמלקי פשטו, אל-נגב ואל- to Ziklag on the third day, that the Amalekites had made a
 צקלג, ויכפו את-צקלג, וישרפו אתה raid upon the South, and upon Ziklag, and had smitten
 באש. Ziklag, and burned it with fire;

ב וישבו את-הנשים אשר-בה מקטן 2 and had taken captive the women and all that were
 ועד-גדול, לא המיתו איש; וינהגו, וילכו therein, both small and great; they slew not any, but carried
 לדרךם. them off, and went their way.

ג ויבא דוד ואנשיו אל-העיר, והנה 3 And when David and his men came to the city, behold, it
 שרופה באש; וינשיהם ויבניהם was burned with fire; and their wives, and their sons, and
 ויבנותיהם, נשבו. their daughters, were taken captives.

<p>ד וישא דוד והעם אשר-אתו, את-קולם--ויבכו: עד אשר אין-בהם כח, לבכות.</p>	<p>4 Then David and the people that were with him lifted up their voice and wept, until they had no more power to weep.</p>
<p>ה ושתני נשי-דוד, נשבו--אחינעם, היזרעלית, ואביגיל, אשת נבל הפרמלי.</p>	<p>5 And David's two wives were taken captives, Ahinoam the Jezreelitess, and Abigail the wife of Nabal the Carmelite.</p>
<p>ו ותצר לדוד מאד, כי-אמרו העם לסקלו--כי-מרה נפש כל-העם, איש על-בנו ועל-בנותיו; ויתחזק דוד, ביקוק אלהיו. {ס}</p>	<p>6 And David was greatly distressed; for the people spoke of stoning him, because the soul of all the people was grieved, every man for his sons and for his daughters; but David strengthened himself in the LORD his God. {S}</p>

2. Radak

בבואם ביום השלישי שנסעו משם ללכת עם אכיש מצאו שעמלקי פשטו אל נגב צקלג **כי חפשו הדבר עד שמצאו כי מצקלג היו יוצאים להם השוללים** אף על פי שדוד לא היה מחיה איש ואשה שיגיד הם חפשו הדבר עם השכנים עד שמצאו ומסבות הבורא יתברך ומשמירתו את אוהביו היה שלא המיתו איש ואשה שהרי דוד הרג כמה מהם.

3. Metzudat David

ותצר לדוד מאד – רצה לומר מלבד הצרה שנשבו נשיו, כי עוד אמרו העם לסקלו באבנים על שהיה מסבב לרדת למלחמה עם אכיש, והיה זה סיבה לשיבואו עמלק ועשו מה שעשו.

4. Devarim 25:17-18

יז וזכור, את אשר-עשה לך עמלק, בדרך, בצאתכם ממצרים.
 17 Remember what Amalek did unto thee by the way as ye came forth out of Egypt;

יח אשר קרד בדרך, ויזנב בד כל-הנחשלים אחריך--ואתה, עיף ונגע; ולא ירא, אלהים.
 18 how he met thee by the way, and smote the hindmost of thee, all that were enfeebled in thy rear, when thou wast faint and weary; and he feared not God.

<p>ז ויאמר דוד, אל-אביתר הכהן בן-אחימלך, הגישה-נא לי, האפוד; ונגש אביתר את-האפוד, אל-דוד.</p>	<p>7 And David said to Abiathar the priest, the son of Ahimelech: 'I pray thee, bring me hither the ephod.' And Abiathar brought thither the ephod to David.</p>
<p>ח וישאל דוד ביקוק לאמר, ארדף אחרי הגדוד-הזה האשגנו; ויאמר לו רדף, כי-השג תשיג והצל תציל.</p>	<p>8 And David inquired of the LORD, saying: 'Shall I pursue after this troop? shall I overtake them?' And He answered him: 'Pursue; for thou shalt surely overtake them, and shalt without fail recover all.'</p>

5. Shmuel Aleph 15:17-24

יז ויאמר שמואל--הלא אם-קטן אתה בעיניך, ראש שבטי ישראל אתה; וימִשֶׁחֶךָ יקוק לְמִלְכָּךָ, על-ישראל.
 17 And Samuel said: 'Though thou be little in thine own sight, art thou not head of the tribes of Israel? And the LORD anointed thee king over Israel;

יח וישלחך יקוק, בדרך; ויאמר, לך והחרמתה את-החטאים את-עמלק, ונלחמת בו, עד כלותם אותם.
 18 and the LORD sent thee on a journey, and said: Go and utterly destroy the sinners the Amalekites, and fight against them until they be consumed.

- יט** וְלָמָּה לֹא-שָׁמַעְתָּ, בְּקוֹל יְהוָה; וַתַּעַט, אֶל-הַשָּׁלַל, וַתַּעַשׂ הָרַע, בְּעֵינֵי יְהוָה. {ס}
- 19** Wherefore then didst thou not hearken to the voice of the LORD, but didst fly upon the spoil, and didst that which was evil in the sight of the LORD?' {S}
- כ** וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל-שְׁמוּאֵל, אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה, וְנָאֵלֶךְ, בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר-שָׁלַחְנִי יְהוָה; וְנָאֲבִיא, אֶת-אַגַּג מֶלֶךְ עַמְלֵק, וְאֶת-עַמְלֵק, הַחֲרַמְתִּי.
- 20** And Saul said unto Samuel: 'Yea, I have hearkened to the voice of the LORD, and have gone the way which the LORD sent me, and have brought Agag the king of Amalek, and have utterly destroyed the Amalekites.
- כא** וַיִּקַּח הָעָם מֵהַשָּׁלַל צֹאן וּבָקָר, רֵאשִׁית הַחֲרָם, לְזִבְחַת לַיהוָה אֱלֹהֵיךָ, בְּגִלְגָל. {ס}
- 21** But the people took of the spoil, sheep and oxen, the chief of the devoted things, to sacrifice unto the LORD thy God in Gilgal.' {S}
- כב** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל, הַחֲפֹץ לַיהוָה בְּעֵלּוֹת וּזְבָחִים, בְּשֹׁמֵעַ, בְּקוֹל יְהוָה: הֲגַה שְׁמֵעַ מִזְבֵּחַ טוֹב, לְהִקְשִׁיב מִחֶלֶב אֵילִים.
- 22** And Samuel said: 'Hath the LORD as great delight in burnt-offerings and sacrifices, as in hearkening to the voice of the LORD? Behold, to obey is better than sacrifice, and to hearken than the fat of rams.
- כג** כִּי חַטָּאת-קִסָּם מְרִי, וְאָוֹן וַתִּרְפִּים הַפָּצַר: יַעַן, מָאֲסַת אֶת-דְּבַר יְהוָה, וַיִּמְאָסֶךָ, מִמְּלֶכֶךְ. {ס}
- 23** For rebellion is as the sin of witchcraft, and stubbornness is as idolatry and teraphim. Because thou hast rejected the word of the LORD, He hath also rejected thee from being king.' {S}
- כד** וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל-שְׁמוּאֵל חֲטָאתִי, כִּי-עֲבַרְתִּי אֶת-פִּי-יְהוָה וְאֶת-דְּבַרְיָךְ: כִּי רָאִיתִי אֶת-הָעָם, וְנִשְׁמַע בְּקוֹלָם.
- 24** And Saul said unto Samuel: 'I have sinned; for I have transgressed the commandment of the LORD, and thy words; because I feared the people, and hearkened to their voice.

- ט** וַיֵּלֶךְ דָּוִד, הוּא וְשֵׁשׁ-מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר אִתּוֹ, וַיָּבֹאוּ, עַד-נַחַל הַבְּשׂוֹר; וַהֲנוּתְרִים, עָמְדוּ.
- 9** So David went, he and the six hundred men that were with him, and came to the brook Besor, where those that were left behind stayed.
- י** וַיִּרְדֹּף דָּוִד, הוּא וְאַרְבַּע-מֵאוֹת אִישׁ; וַיַּעֲמְדוּ, מְאִתִּים אִישׁ, אֲשֶׁר פָּגְרוּ, מֵעֲבֹר אֶת-נַחַל הַבְּשׂוֹר.
- 10** But David pursued, he and four hundred men; for two hundred stayed behind, who were so faint that they could not go over the brook Besor.
- יא** וַיִּמְצְאוּ אִישׁ-מִצְרַיִם בַּשָּׂדֶה, וַיִּקְחוּ אֹתוֹ אֶל-דָּוִד; וַיִּתְּנוּ-לוֹ לֶחֶם וַיֹּאכַל, וַיִּשְׁקֶהוּ מִיָּם.
- 11** And they found an Egyptian in the field, and brought him to David, and gave him bread, and he did eat; and they gave him water to drink;
- יב** וַיִּתְּנוּ-לוֹ פֶּלֶחַ דִּבְלָה וּשְׁנֵי צִמְקִים, וַיֹּאכַל, וַתָּשׁוּב רִיחוֹ, אֵלָיו: כִּי לֹא-אָכַל לֶחֶם, וְלֹא-שָׁתָה מִיָּם, שְׁלֹשָׁה יָמִים, וּשְׁלֹשָׁה לַיְלוֹת. {ס}
- 12** and they gave him a piece of a cake of figs, and two clusters of raisins; and when he had eaten, his spirit came back to him; for he had eaten no bread, nor drunk any water, three days and three nights. {S}
- יג** וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד לְמִי-אַתָּה, וְאִי מִזָּה אַתָּה; וַיֹּאמֶר יַעַר מִצְרַיִם אֲנֹכִי, עֶבֶד לְאִישׁ עַמְלֵקִי, וַיַּעַזְבֵנִי אֲדֹנָי כִּי חָלִיתִי, הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה.
- 13** And David said unto him: 'To whom belongest thou? and whence art thou?' And he said: 'I am a young Egyptian, servant to an Amalekite; and my master left me, because three days ago I fell sick.
- יד** אֲנַחְנוּ פָּשְׁטָנוּ נֶגֶב הַכְּרִיתִי, וְעַל-אֲשֶׁר לַיהוּדָה--וְעַל-נֶגֶב כָּלֵב; וְאֶת-צִקְלָג, שָׂרַפְנוּ בְּאֵשׁ.
- 14** We made a raid upon the South of the Cherethites, and upon that which belongeth to Judah, and upon the South of Caleb; and we burned Ziklag with fire.'
- טו** וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד, הַתּוֹרְדֵנִי אֶל-הַגְּדוּד הַזֶּה; וַיֹּאמֶר הִשָּׁבְעָה לִּי בֵּאלֹהִים
- 15** And David said to him: 'Wilt thou bring me down to this troop?' And he said: 'Swear unto me by God, that thou

אם-תמיתני, ואם-תסגרני ביד-אדני, wilt neither kill me, nor deliver me up into the hands of my master, and I will bring thee down to this troop.

6. Shmuel Aleph 22:2

ב ויתקבצו אליו כל-איש מצוק וכל-איש אשר-לו נשא, וכל-איש מר-נפש, ויהי עליהם, לשר; ויהיו עמו, כארבע מאות איש. **2** And every one that was in distress, and every one that was in debt, and every one that was discontented, gathered themselves unto him; and he became captain over them; and there were with him about four hundred men.

7. Shmuel Aleph 23:13

יג ויקם דוד ואנשיו כשש-מאות איש, ויצאו מקעלה, ויתהלכו, באשר יתהלכו; ולשאול הגד, כי-נמלט דוד מקעלה, ויחדל, לצאת. **13** Then David and his men, who were about six hundred, arose and departed out of Keilah, and went whithersoever they could go. And it was told Saul that David was escaped from Keilah; and he forbore to go forth.

8. Shmuel Aleph 25:13

יג ויאמר דוד לאנשיו חגרו איש את-חרבו, ויחגרו איש את-חרבו, ויחגר גם-דוד, את-חרבו; ויעלו אחרי דוד, כארבע מאות איש, ומאתים, ישבו על-הפלים. **13** And David said unto his men: 'Gird ye on every man his sword.' And they girded on every man his sword; and David also girded on his sword; and there went up after David about four hundred men; and two hundred abode by the baggage.

טז וירדהו, והנה נטשים על-פני כל-הארץ; ואכלים ושתים, וחגגים, בכל השלל הגדול, אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה. **16** And when he had brought him down, behold, they were spread abroad over all the ground, eating and drinking, and feasting, because of all the great spoil that they had taken out of the land of the Philistines, and out of the land of Judah.

יז ויכס דוד מהנשף ועד-הערב, למחרתם; ולא-נמלט מהם איש, כי-אם-ארבע מאות איש-נער אשר-רכבו על-הגמלים וינסו. **17** And David smote them from the twilight even unto the evening of the next day; and there escaped not a man of them, save four hundred young men, who rode upon camels and fled.

יח ויצל דוד, את כל-אשר לקחו עמלק; ואת-שתי נשיו, הציל דוד. **18** And David recovered all that the Amalekites had taken; and David rescued his two wives.

יט ולא נעדר-להם מן-הקטן ועד-הגדול ועד-בנים ובנות, ומשלל, ועד כל-אשר לקחו, להם: הכל, השיב דוד. **19** And there was nothing lacking to them, neither small nor great, neither sons nor daughters, neither spoil, nor any thing that they had taken to them; David brought back all.

כ ויקח דוד, את-כל-הצאן והבקר; ונהגו, לפני המקנה ההוא, ויאמרו, זה שלל דוד. **20** And David took all the flocks and the herds, which they drove before those other cattle, and said: 'This is David's spoil.'

כא ויבא דוד, אל-מאתים האנשים אשר-פגרו מלכת אחרי דוד וישיבם בנחל הבשור, ויצאו לקראת דוד, ולקראת העם אשר-אתו; ויגש דוד את-העם, וישאל להם לשלום. {ס} **21** And David came to the two hundred men, who were so faint that they could not follow David, whom also they had made to abide at the brook Besor; and they went forth to meet David, and to meet the people that were with him; and when David came near to the people, he saluted them. {S}

<p>כב ויען כל-איש-רע ובליעל, מהאנשים אשר הלכו עם-דוד, ויאמרו יען אשר לא-הלכו עמי, לא-נתנו להם מהשלל אשר הצלנו: כי-אם-איש את-אשתו ואת-בניו, וינהגו וילכו. {ס}</p>	<p>22 Then answered all the wicked men and base fellows, of those that went with David, and said: 'Because they went not with us, we will not give them aught of the spoil that we have recovered, save to every man his wife and his children, that they may lead them away, and depart.' {S}</p>
<p>כג ויאמר דוד, לא-תעשו כן אחי: את אשר-נתנו יקוק לנו, וישמר אתנו, ויתנו את-הגדוד הבא עלינו, בידנו.</p>	<p>23 Then said David: 'Ye shall not do so, my brethren, with that which the LORD hath given unto us, who hath preserved us, and delivered the troop that came against us into our hand.'</p>
<p>כד ומי ישמע לכם, לדבר הזה: כי כחלק הירד במלחמה, וכחלק הישב על-הפלים--יחדו יחלקו. {ס}</p>	<p>24 And who will hearken unto you in this matter? for as is the share of him that goeth down to the battle, so shall be the share of him that tarrieth by the baggage; they shall share alike.' {S}</p>
<p>כה ויהי, מהיום ההוא ומעלה; וישמה לחק ולמשפט, לישראל, עד, היום הזה. {פ}</p>	<p>25 And it was so from that day forward, that he made it a statute and an ordinance for Israel unto this day. {P}</p>

9. Shmuel Aleph 14

לב ויעש (ויצט) העם אל-שלל (השלל), ויקחו צאן ופקר ובני בקר וישחטו-ארצה; ויאכל העם, על-הדם.

32 And the people flew upon the spoil, and took sheep, and oxen, and calves, and slew them on the ground; and the people did eat them with the blood.

לו ויאמר שאול נרדה אחרי פלשתים לילה ונבזה בהם עד-אור הבקר, ולא-נשארה בהם איש, ויאמרו, כל-הטוב בעיניך עשה; {ס} ויאמר, הכהו, נקרבה הלים, אל-האלהים.

36 And Saul said: 'Let us go down after the Philistines by night, and spoil them until the morning light, and let us not leave a man of them.' And they said: 'Do whatsoever seemeth good unto thee.' {S} Then said the priest: 'Let us draw near hither unto God.'

לז וישאל שאול, באלהים, הארד אחרי פלשתים, התינתם ביד ישראל; ולא ענהו, ביום ההוא.

37 And Saul asked counsel of God: 'Shall I go down after the Philistines? wilt Thou deliver them into the hand of Israel?' But He answered him not that day.

10. Shmuel Aleph 15:19

יט ולמה לא-שמעת, בקול יקוק; LORD, ותצט, אל-השלל, ותעש הרע, בעיניי evil in the sight of the LORD? {S}

11. Bereshit 14:21

כד בלעדי, רק אשר אכלו הנערים, וחלק האנשים, אשר הלכו אתי: ענר אשכל וממרא, הם יקחו חלקם. {ס}

24 save only that which the young men have eaten, and the portion of the men which went with me, Aner, Eshcol, and Mamre, let them take their portion.' {S}

12. Rashi

מהיום ההוא ומעלה – לא נאמר והלאה, אלא ומעלה, **כבר הנהיג אברהם צחוק זה**: בלעדי רק אשר אכלו הנערים (בראשית י"ז:7) וגו' – הם היושבים על הכלים, וחלק האנשים – ההולכים במלחמה. בבראשית רבה (בראשית רבה מ"ג:ט).

- כו** וַיָּבֵא דָוִד אֶל-צִקְלָג, וַיִּשְׁלַח מִהַשָּׁלַל לְזִקְנֵי יְהוּדָה לְרַעְהוּ לֵאמֹר: הִנֵּה לָכֶם {ר} בְּרָכָה, מִשָּׁלַל אֹיְבֵי יִקּוּק. {ס}
- 26** And when David came to Ziklag, he sent of the spoil unto the elders of Judah, even to his friends, saying: 'Behold a present for you of the spoil of the enemies of the LORD';
- כז** לְאִשְׁרֵי בֵּית-אֵל {ס} וְלְאִשְׁרֵי {ר} בְּרָמוֹת-נֶגֶב, {ס} וְלְאִשְׁרֵי בִּיתֵר. {ס}
- 27** to them that were in Beth-el, and to them that were in Ramoth of the South, and to them that were in Jattir;
- כח** וְלְאִשְׁרֵי {ר} בְּעֶרְעֵר {ס} וְלְאִשְׁרֵי בְּשִׁפְמוֹת, {ס} וְלְאִשְׁרֵי {ר} בְּאֶשְׁתֵּמוֹעַ. {ס}
- 28** and to them that were in Aroer, and to them that were in Siphmoth, and to them that were in Eshtemoa;
- כט** וְלְאִשְׁרֵי בְּרַכָּל, {ס} וְלְאִשְׁרֵי {ר} בְּעָרֵי הַיְרֵחַמְאֵלִי, {ס} וְלְאִשְׁרֵי בְּעָרֵי הַקֵּינִי. {ס}
- 29** and to them that were in Racal, and to them that were in the cities of the Jerahmeelites, and to them that were in the cities of the Kenites;
- ל** וְלְאִשְׁרֵי {ר} בְּחֶרְמָה {ס} וְלְאִשְׁרֵי בְּבוֹר-עֶשׂוֹ, {ס} וְלְאִשְׁרֵי {ר} בְּעַתָּדָה. {ס}
- 30** and to them that were in Hormah, and to them that were in Bor-ashan, and to them that were in Athach;
- לא** וְלְאִשְׁרֵי בְּחֶבְרוֹן; וְלְכָל-הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר {ר} הִתְהַלְּךְ-שָׁם דָּוִד, הוּא וְאֲנָשָׁיו. {פ}
- 31** and to them that were in Hebron, and to all the places where David himself and his men were wont to haunt. {P}